Contributed by Herman Michiel
zaterdag, 13 april 2013 - Last Updated zaterdag, 13 april 2013

Deze week maakte de Europese Commissie (EC) de conclusies bekend van haar “in-depth reviews”. Dit zijn doorlichtingen van de economische toestand in lidstaten waarin, volgens de EC, “macro-economische onevenwichtigheden” bestaan, of het risico daarop. Het gaat om 13 landen (1), waaronder België en Nederland. Van twee ervan, Spanje en Slovenië, oordeelt de EC dat ze zich in een “buitensporig macro-economisch onevenwicht” bevinden. In zulk geval vallen ze onder de “correctieve arm” van de onevenwichtsprocedure, wat inhoudt dat er financiële boetes (0,1% van het BBP) staan op het niet opvolgen van de voorschriften van de EC. De andere elf landen vallen voorlopig nog onder de “preventieve arm”; eind mei krijgen ze aanbevelingen van de EC over wat van hen verwacht wordt.

Verrassingen zullen daar voor België niet bij zijn; de ideeën (nu, ja…) van de Commissie zijn maar al te goed bekend. Onevenwichten zijn voor haar in de eerste plaats het gevolg van onvoldoende concurrentievermogen, en dat moet opgelost worden door nóg consequentere toepassing van de neoliberale recepten voor de arbeidsmarkt. De doorlichtingen zeggen duidelijk genoeg welke aanbevelingen de EC op 29 mei zal bekendmaken. Nemen we de in-depth review voor België (2). Het Belgisch export-aandeel daalt, de grote schuldige daaraan is de loonkost die vlugger stijgt dan bij de handelspartners, en dat is grotendeels het gevolg van de manier waarop de lonen vastgelegd worden.

Wat moet er bijgevolg gebeuren? Een hervorming van het systeem van loononderhandelingen, een ‘flexibele toepassing van de loonindexering’, vermindering van de lasten op arbeid. Natuurlijk is de hoge staatsschuld ook een bekommernis, en die leidt dan tot de suggestie “curbing age-related expenditure in order to prevent new increases of the debt levels”, wat Commissiebargoens is voor het nog verder ontmantelen van de pensioenen. Om de loonkosten aan te pakken is de EC zelfs zo behulpzaam om het wettelijk mechanisme aan te duiden dat volgens haar geëigend is: de wet op het concurrentievermogen van 1996. De Commissie suggereert dat de nieuwe regering, na de verkiezingen van mei 2014, de sociale partners wettelijk zou verplichten om te hoog ingeschatte loonontwikkelingen achteraf te corrigeren. Als een loonnorm bv. rekening houdt met een inflatie van 2% die er achteraf maar 1,8% bleek te zijn, of als in de buurlanden de lonen nog sterker gematigd werden dan verwacht, dan zou de volgende loonnorm dit “teveel” moeten ongedaan maken.

Zelfs voor Nederland, waar de in-depth review het vooral heeft over de hypothecaire schuldenlast, weerhouden tientallen jaren van permanente overschotten op de handelsbalans de Commissie er niet van om aan te bevelen het concurrentievermogen te verhogen door lonen meer te differentiëren en de pensioenbijdragen te verlagen!

Maar waar haalt die Commissie het lef vandaan? Machtsmisbruik door een club van 27 nog levende Thatchers? Ja, maar deze club kreeg die macht wel van degenen die ondersteld worden u op Europees vlak te vertegenwoordigen. Van de leden van het Europees parlement dus, en niet alleen, zoals u misschien denkt, van de liberalen, de christen-democraten, de conservatieven. Nee, van zo goed als alle europarlementairen, de Groenen en sociaal-democraten incluis. Zij hebben op 28

september 2011 verordening 1176/2011 goedgekeurd (3) , een onderdeel van het beruchte sixpack, en daardoor staat nu bovenaan de in-depth review “in accordance with Article 5 of Regulation (EU) No 1176/2011”. Vijfhonderdvijftig van de zeshonderdeenenzestig aanwezige parlementsleden stemden hier voor. Van de diverse politieke families in Nederland en België stemden alleen Dennis de Jong en Kartika Liotard tegen, beide in de kleine linkse GUE-fractie van het Europees parlement.

Dat betekent dat geen enkele van de politieke partijen in België of Nederland (op de SP na) kan beweren dat ze de neoliberale aanbevelingen van de Commissie betreuren. Ze hebben bij de amendering van het oorspronkelijk wetsvoorstel zelfs nog de macht van de Commissie versterkt. Het beleid dat nu door de EC opgedrongen wordt, is wetens en willens door uw christen-democratische, uw sociaal-democratische, uw groene politici (om van de anderen natuurlijk nog te zwijgen) gewild. De eerste nationale volksvertegenwoordiger van die partijen moet ook nog zijn/haar mond openen om te protesteren tegen de onteigening van een bevoegdheid die hen, en hen alleen, grondwettelijk toekomt.

Zowel deze Europese als deze nationale (althans in België) ‘vertegenwoordigers’ hopen volgend jaar in mei opnieuw verkozen te worden, deze partijen hopen opnieuw het ‘vertrouwen’ te krijgen. Welke democraat wil dat nog op zijn geweten ?

Noten:

1) België, Bulgarije, Denemarken, Finland, Frankrijk, Groot-Brittannië, Hongarije, Italië, Malta, Nederland, Slovenië, Spanje en Zweden. Men zou hier ook Ierland, Portugal, Griekenland, Cyprus … verwachten, maar zogenaamde “programmalanden” (die economische steun moesten aanvragen) vallen onder een ander, nog scherper toezicht. Verleden jaar zat Nederland nog bij de “goeden”, maar wordt dit jaar ook tot de onevenwichtigen gerekend.

2) Voorlopig alleen in het Engels.

3) Voor deze verordening was trouwens de Portugese sociaal-democrate Elisa Ferreira de rapporteur.